

Желінський В.М.

Науково-дослідний інститут публічного права

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ СПЕЦІАЛЬНИХ ПРИНЦИПІВ РЕЄСТРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

У статті розкриті погляди на визначення понять “принципи”, “правові принципи”, “принципи реєстраційної діяльності”. Під принципами права розуміємо вихідні, загальні ідеї, правила, що становлять основу права на всіх етапах його розвитку, а принципи реєстраційної діяльності – це частина принципів права, що виступають як основні засади, вихідні положення, ідеї та є правовими орієнтирами, вимогами її здійснення. Визначено, що публічність означає, що від імені держави певний об’єкт реєстраційної діяльності набуває легітимізації, тобто набуває офіційного статусу. Так, наприклад, факт внесення у Єдиний державний реєстр відомостей про фізичну особу-підприємця означає, що ця особа набуває статусу фізичної особи-підприємця і може на законних підставах займатися підприємницькою діяльністю. Таким чином, принцип публічності державної реєстрації означає, що об’єкт реєстраційної діяльності набуває легітимізації, тобто набуває офіційного статусу, а держава від свого імені це підтверджує. Наголошено, що прив’язка надання адміністративних послуг до адміністративно-територіальних одиниць, яка була властива і радянському устрою, показала свою неспроможність у якісному та своєчасному наданні послуг населенню. Зроблено висновок, що Міністерство юстиції України під час здійснення реєстраційної діяльності дотримується як загальних принципів, так і спеціальних принципів. До загальних принципів відносять: законність, обов’язковість, публічність, заявницький характер, платність, достовірність, відкритість; до спеціальних: принцип обов’язковості державної реєстрації у державних реєстрах; принципи об’єктивності, достовірності та повноти реєстраційної діяльності; принцип публічності реєстраційної діяльності та державних реєстрів; принципи відкритості і доступності реєстраційної діяльності та державних реєстрів; заявницький принцип реєстраційної діяльності; принцип єдності реєстраційної діяльності; принцип внесення відомостей у державні реєстри на підставі і у порядку, визначених законом; принцип територіальності реєстраційної діяльності.

Ключові слова: реєстраційна діяльність, принципи, орган виконавчої влади, достовірність, об’єктивність, відкритість, публічність, доступність.

Вступ. Становлення України як демократичної та правової держави вимагає від органів влади дотримання демократичних та правових принципів у своїй діяльності. Не є виключенням із зазначеного правила дотримання принципів права, правових принципів, принципів юридичної діяльності Міністерством юстиції України (далі Мінюст), адже в основу його діяльності як центрального органу виконавчої влади вже закладені підвалини із забезпечення справедливості і законності (з латинської термін «юстиція» перекладається як справедливість, законність).

Сталого визначення, що таке принципи права, немає, різні науковці у своїх доробках привносять різні дані та ознаки, ми під принципами права розуміємо вихідні, загальні ідеї, правила, що становлять основу права на всіх етапах його розвитку. Принципи реєстраційної діяльності – це частина принципів права, що виступають як основні

засади, вихідні положення, ідеї та є правовими орієнтирами, вимогами її здійснення.

Отже, метою статті є поглиблення теоретичних знань на підставі теорії держава і права, теорії адміністративного права, різних наукових праць, нормативно-правових актів щодо визначення спеціальних принципів реєстраційної діяльності Міністерства юстиції України.

Виклад основного матеріалу. Проведений нами аналіз нормативно-правових актів, що регулюють реєстраційну діяльність зазначеного органу, дав змогу виокремити такі спеціальні принципи, як: принцип обов’язковості державної реєстрації у державних реєстрах; принципи об’єктивності, достовірності та повноти реєстраційної діяльності; принцип публічності реєстраційної діяльності та державних реєстрів; принципи відкритості і доступності реєстраційної діяльності та державних реєстрів; заявниць-

кий принцип реєстраційної діяльності; принцип єдності реєстраційної діяльності; принцип внесення відомостей у державні реєстри на підставі і у порядку, визначеним законом; принцип територіальності реєстраційної діяльності.

Коротко розберемо кожний із зазначених спеціальних принципів реєстраційної діяльності Мінюсту.

Принцип обов'язковості державної реєстрації у державних реєстрах.

Для того щоб реєстрація стала законною, необхідно, щоб інформація про неї була внесена у відповідні державні реєстри, які держава створює саме для досягнення зазначених цілей. У загальному виді державні реєстри – це єдина державна інформаційна система, що забезпечує збирання, обробку, збереження, облік, захист та надання відомостей про зареєстровані об'єкти. К.В. Смирнова, називаючи аналізований принцип загальним, вказує, що цей принцип має легітимізаційне значення, оскільки забезпечує обов'язкове фіксування всіх статутних змін щодо кожного суб'єкта господарювання. Його виконання зумовлюється, з одного боку, обов'язком суб'єкта господарювання своєчасно повідомляти про зміни, що відбулися в його статусі, а з іншого – обов'язком державного реєстратора своєчасно вносити подані відомості [1].

Таким чином, під принципом обов'язковості державної реєстрації у державних реєстрах ми розуміємо встановлений у законі обов'язок фіксування сторонами поданих відомостей у державних реєстрах із метою захисту прав і інтересів заявників та надання легітимності юридичним фактам внаслідок державної реєстрації.

Принципи об'єктивності, достовірності та повноти реєстраційної діяльності

Об'єктивні дані (відомості, інформація), зміст яких не залежить від волі окремих осіб, не пов'язаний з їхньою думкою, поглядами. Тобто сутність об'єктивності полягає у тому, що інформація, яка вноситься у державні реєстри, відповідає дійсності. Крім того, вона повинна відповідати усім законодавчим вимогам та не піддаватися ніякому суб'єктивному впливу.

Принцип достовірності розкривається у декількох законодавчих актах. Наприклад, у ст. 10 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» [2] визначається, що в разі внесення до Єдиного державного реєстру відомостей вони разом із документами, в яких ці відомості містилися, автоматично вважаються

достовірними і можуть бути використані у спори з третьою особою.

Особливістю принципу достовірності є те, що державний реєстратор перевіряє тільки виключно повноту пакету поданих документів та його достатність для вчинення реєстраційних дій, а встановлення юридичного факту щодо підроблення наданих документів до компетенції державного реєстратора не належать. Отже, цей принцип поєднується із принципом об'єктивності в тій частині, що якщо документи відповідають умовам закону, об'єктивно існують у тому вигляді, в якому вони подаються, то вони вважаються достовірними. А всі спірні питання необхідно вирішувати у судовому порядку.

Достовірність державної реєстрації і державних реєстрів означає, що держава визнає і підтверджує, що інформація була подана у формі, яка є наявною і реальною, а також визнає і підтверджує її як законну підставу для виникнення, переходу і припинення прав, виступає юридичним фактом, з яких ці права виникли, змінилися або припинилися [3].

Повнота означає, що інформація, яка вноситься до державних реєстрів, повинна не тільки відповідати законодавчим вимогам на момент первинної реєстрації, а й із часом, після внесення різних доповнень, змін (вторинна реєстрація), вона також повинна відповідати вимогам закону – бути достатньою для прийняття рішень.

Цей принцип дуже відносний, оскільки оцінюється по тому, наскільки ці відомості для реєстрації можуть допомогти під час вирішення тієї чи іншої проблеми. Якщо інформації, які містяться у відомостях, досить для прийняття правильного рішення, то вона повна. Якщо немає, то її використання не принесе очікуваного ефекту [4]. Таким чином, усі три принципи – об'єктивність, достовірність та повнота – взаємозалежні між собою. Адже якщо відомості вносяться з порушенням, наприклад, принципу достовірності, то вони автоматично стають і необ'єктивними, і неповними. У свою чергу неповна інформація також не відповідає дійсності, отже, також є необ'єктивною та недостовірною.

Принцип публічності реєстраційної діяльності та державних реєстрів.

Принцип публічності реєстраційної діяльності більшість учених зводять до ознак відкритості і доступності. О.В. Чуряєв характеризує принцип публічності, наголошує на відкритому характері діяльності органів реєстрації і зазначає, що означений принцип проявляється в офіційному оголо-

шенні мотивів відмови в реєстрації, відкритому допуску до відомостей про зареєстровані суб'єкти підприємницької діяльності (за винятком відомостей, які становлять охоронювану державою таємницю) [5, с. 42]. Схожої думки притримується і О.О. Зоріна, яка принцип публічності розкриває через загальнодоступність для кожного відомостей про зареєстрованих юридичних осіб; про події, щодо яких відбуваються реєстраційні дії; про рішення, прийняті органом реєстрації у процесі здійснення державної реєстрації [6, с. 44].

Отже, публічність, на нашу думку, означає, що від імені держави певний об'єкт реєстраційної діяльності набуває легітимізації, тобто набуває офіційного статусу. Так, наприклад, факт внесення у Єдиний державний реєстр відомостей про фізичну особу-підприємця означає, що ця особа набуває статусу фізичної-особи підприємця і може на законних підставах займатися підприємницькою діяльністю. Таким чином, принцип публічності державної реєстрації означає, що об'єкт реєстраційної діяльності набуває легітимізації, тобто набуває офіційного статусу, а держава від свого імені це підтверджує.

Принцип відкритості і доступності реєстраційної діяльності.

Слово «відкритий» у більшості словників дається у значенні «не прихований, не таємний, явний» [7, с. 131], або ж доступний для всіх охочих, який можна бачити без перешкоди [8]. Аналіз чинного законодавства України показав, що принцип відкритості поряд із принципами прозорості та гласності використовується під час характеристики діяльності органів публічного адміністрування, а саме виступають основними засадами державної політики в тій чи іншій сферах. Так, наприклад, принципи відкритості згадуються у Законі України від 05.02.2015 № 156-VIII «Про засади державної регіональної політики» [9]. Стаття 3 аналізованого закону «Принципи державної регіональної політики» встановлює, що принцип відкритості – забезпечення вільного доступу до інформації, що визначає державну регіональну політику і є у розпорядженні органів державної влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування.

Теза про те, що не вся інформація, яка є у розпорядженні органів публічної адміністрації, є вільною, підтверджується низкою законів, що встановлюють певні обмеження щодо доступу. Це насамперед стосується інформації з різним гри-

фом таємності [10] або інформації з обмеженим доступом [11]. Але особливістю принципу відкритості реєстраційної діяльності є те, що уся інформація про правові підстави функціонування Єдиних та Державних реєстрів інформаційної мережі Міністерства юстиції України, умови надання доступу та користування інформацією з них є відкритою та розміщена на офіційних веб-сайтах Міністерства юстиції України та ДП «НАІС» (nais.gov.ua) [12].

Доступність, за нашим баченням, означає, що держава створила такий механізм зберігання (і в паперовому виді, і в електронному), що дає можливість усім зацікавленим сторонам у будь-який час отримувати інформацію про зареєстровані об'єкти. Цей принцип завжди використовується поряд із принципом відкритості.

Крім зазначеного, принцип доступності полягає у тому, що, по-перше, реєстраційна діяльність, її окремі складові елементи повинні бути зрозумілими пересічному громадянину; по-друге, реєстраційні акти повинні містити коротку, зрозумілу і доступну для сприйняття інформацію; по-третє, необхідно забезпечити оптимальну кількість реєстраційних установ та зручний режим їхньої роботи [13].

Отже, відповідно до наявних законодавчих дефініцій, за відсутності в нормативно-правових актах, що регламентують реєстраційну діяльність Міністерства юстиції України законодавчого визначення принципів відкритості і доступності, під ними ми розуміємо створені державою умови для вільного доступу до інформації, яка є відкритою та розміщена на офіційних веб-сайтах Міністерства юстиції України.

Заявницький принцип реєстраційної діяльності.

Заявницький принцип досить новий для інституту реєстраційної діяльності, вперше його використали у Законі України від 13.05.2014 р. № 1258-УІІ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення процедури державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичних осіб-підприємців за заявницьким принципом» [14]. Нормами зазначеного Закону вносилися зміни щодо процедури ліквідації фізичних осіб-підприємців шляхом поданої заяви.

Суть заявницького принципу полягає у тому, що реєстраційні дії здійснюються на підставі волевиявлення зацікавленої особи, яке оформлюється у вигляді заяви від неї. Тому зрозуміло, що більшість науковців порівнює означений принцип із принципом диспозитивності, який означає вільне користування своїми правами [1].

Для більшості реєстраційних дій цей принцип має практичну реалізацію. Проте аналіз законодавства та практики дає змогу дійти висновку, що деколи державна реєстрація здійснюється на підставі актів відповідних державних органів шляхом взаємодії між ними та державним реєстратором. Так, наприклад, державна реєстрація ліквідації банківської установи може здійснюватися за ініціативою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб [15]. Це зумовлено необхідністю контролю з боку держави за певними сегментами господарської діяльності та підприємництва загалом. Отже, незважаючи на законодавче закріплення заявницького принципу, державна реєстрація все ще має ознаки дозвільного принципу реєстрації [1].

Зрозуміло, що використання заявницького принципу дало змогу значно спростити реєстраційні процедури та наблизити реєстраційну діяльність до світових стандартів. Тому ми вважаємо, що для найбільшої ефективності діяльності органів публічного адміністрування у напрямі захисту прав і законних інтересів громадян означений принцип необхідно використовувати спільно з такими антибюрократичними принципами, як принцип «позитивного адміністративного мовчання» та принцип «одного вікна», які ще у 70-ті роки показали, що їх використання позитивно вплинуло на розвиток бізнесу через лібералізацію реєстраційної діяльності.

Принцип єдності реєстраційної діяльності.

Єдність означає обов'язкове поширення однакових засад на всю сферу правового регулювання, однакову дію нормативних приписів на всі правовідносини [16, с. 22]. Крім того, бажано, щоб установлені єдині «правила гри» були стабільними, тобто мало місце їх тривале існування (у формі незмінюваності). За А. Файолем [17], єдність управління і спрямування означає, що команди з однаковою метою повинні працювати під керівництвом одного керівника, використовуючи один план, що забезпечить правильну координацію дій.

Таким чином, практична реалізація принципу єдності також є дуже важливою, оскільки єдність підходів до здійснення державної реєстрації в умовах множинності органів державної реєстрації дасть змогу уніфікувати адміністративні процедури для суб'єктів звернень та сприятиме контролю за суб'єктами державної реєстрації з боку держави. Треба зауважити, що єдність у державній реєстрації проявляється не тільки в методології, а й в інституті загалом. Як зазначає О.О. Квасницька, принцип єдності державної реєстрації

проявляється у єдиному порядку (процедурі) державної реєстрації; єдиній системі органів, що здійснюють державну реєстрацію; Єдиному державному реєстрі юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців [18, с. 22]. Тому ми погоджуємося із К.В. Смирною [1], що доречним було б нормативно закріпити принцип єдності не тільки методології, а й державної реєстрації загалом.

Отже, під принципом єдності реєстраційної діяльності ми розуміємо закріплені на законодавчому рівні загальні засади реєстраційної процедури (правил), системи суб'єктів державної реєстрації та переліку державних реєстрів, які забезпечують стале та одноманітне врегулювання зазначеної сфери.

Принцип внесення відомостей у державні реєстри на підставі і у порядку, визначених законом.

Аналізований принцип дуже тісно співіснує і пов'язаний із вищезазначеними принципами реєстраційної діяльності (публічність, єдність, обов'язковості державної реєстрації у державних реєстрах), а також із загальними принципами і навіть із конституційними. Адже коли держава встановлює певні правила, що мають значення для суспільного життя, при цьому не визначаючи їх на рівні загального закону, то це дає можливість встановлювати свої правила у кожній юридичній діяльності довільно.

Отже, для того, щоб унеможливити зловживання з боку посадових осіб реєстраційної діяльності, і внаслідок того, що держава виступає гарантом достовірності та законності щодо зареєстрованих об'єктів, необхідно дотримуватися законодавчої процедури. Тому, враховуючи суспільну значущість реєстраційної діяльності, усі процедури щодо місця реєстрації, дії учасників реєстраційного процесу, підстави для державної реєстрації, підстави для відмови у державній реєстрації, вимоги до документів та порядок їх надання, строки вчинення певних дій тощо здійснюються у суворій відповідності із законами. Але, як ми вже зазначали, встановлені законодавчі формальності, крім того, що повинні забезпечити і гарантувати від зловживань права учасників реєстраційної діяльності, при цьому не повинні ускладнювати здійснення процесуальних прав і вступати у протиріччя із заявницьким принципом.

Таким чином, під принципом внесення відомостей у державні реєстри на підставі і у порядку, визначених законом, ми розуміємо встановлені законодавством правила проведення реєстраційної діяльності з метою забезпечення і гаранту-

вання від зловживань права її учасників та з дотриманням балансу із заявницьким принципом.

Принцип територіальності реєстраційної діяльності.

Щодо принципу територіальності, а саме необхідності заявникові підтверджувати факт вибору ним однієї території для проведення державної реєстрації, то необхідно зазначити, що цей принцип тісно пов'язаний із заявницьким принципом. Та законодавством надається можливість вибору для заявника місця проведення державної реєстрації. Таким чином, саме заява, яка подається до конкретного суб'єкта, уповноваженого на проведення державної реєстрації для отримання послуги, і є волевиявленням спадкоємця щодо вибору «територіальності» проведення державної реєстрації прав [19].

З переходом усієї адміністративної сервісної діяльності до принципу «єдиного вікна» проблемні питання про те, за яким критерієм будуть утворюватися центри надання адміністративних послуг, були вирішені. Закон України «Про адміністративні послуги» [20] у ст. 12 встановлює, що центри утворюються при державних адміністраціях або при виконавчому органі у разі прийняття відповідною радою такого рішення. Крім того, з метою забезпечення належної доступності адміністративних послуг можуть утворюватися територіальні підрозділи центру надання адміністративних послуг та віддалені місця для роботи адміністраторів такого центру.

Таким чином, прив'язка надання адміністративних послуг до адміністративно-територіальних одиниць, яка була властива і радянському устрою, показала свою неспроможність у якісному та своєчасному наданні послуг населенню. Отже, враховуючи позитивний досвід зарубіжних країн, принцип територіальності необхідно трактувати не за адміністративною ознакою, а за географічною, з урахуванням кількості населення та зручності транспортних зв'язків [21].

Висновки. Фундаментальний аналіз принципів здійснення реєстраційної діяльності Міністерством юстиції України дав можливість прийти до такого: принципи реєстраційної діяльності Мінюсту поділяються на загальні і спеціальні; до загальних принципів відносять: законність, обов'язковість, публічність, заявницький характер, платність, достовірність, відкритість; до спеціальних: принцип обов'язковості державної реєстрації у державних реєстрах; принципи об'єктивності, достовірності та повноти реєстраційної діяльності; принцип публічності реєстраційної діяльності та державних реєстрів; принципи відкритості і доступності реєстраційної діяльності та державних реєстрів; заявницький принцип реєстраційної діяльності; принцип єдності реєстраційної діяльності; принцип внесення відомостей у державні реєстри на підставі і у порядку, визначених законом; принцип територіальності реєстраційної діяльності.

Список літератури:

1. Смирнова К.В. Нормативно-правовий аспект визначення принципів державної реєстрації суб'єктів господарювання. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. № 4, 2017. http://apnl.dnu.in.ua/4_2017/27.pdf
2. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15>
3. Методичні рекомендації: Загальні засади державної реєстрації: значення для проведення реєстраційних дій. Міністерство юстиції України, Головне територіальне управління юстиції у Дніпропетровській області, Управління державної реєстрації, Дніпро, 2019.
4. Повнота інформації – це що означає? <https://uk.deborahnormansoprano.com/obrazovanie/90586-polnota-informacii-eto-chto-oznachaet.html>
5. Чуряев А.В. Административно-правовое регулирование государственной регистрации субъектов предпринимательской деятельности : диссертация ... кандидата юридических наук : 12.00.14. Орел, 2009. 189 с.
6. Зорина Е.А. Государственная регистрация юридических лиц в Российской Федерации : диссертация ... кандидата юридических наук: 12.00.14. Москва, 2015. – 197 с.
7. Великий тлумачний словник сучасної української мови. Укладач і голов. ред. В. Т. Бусел. ВТФ «Перун», 2001. 1440 с.
8. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970–1980). <http://sum.in.ua/s/vidkrytyj>
9. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 05.02.2015 № 156-VIII. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19/ed20150205#n24>
10. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 № 3855-XII. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>

11. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-ХІІ. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
12. Єдині та Державні реєстри https://minjust.gov.ua/m/str_22253
13. Чуткий Е.Г. Регистрационная деятельность в правовой системе общества: автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата юридических наук: 12.00.01 – теория и история права и государства; история учений о праве и государстве. Нижний Новгород, 2005.
14. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення процедури державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичних осіб-підприємців за заявницьким принципом : Закон України від 13.05.2014 р. № 1258-УІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 28. Ст. 936.
15. Про систему гарантування вкладів фізичних осіб: Закон України від 23.02.2012 р. № 4452-УІ. *Відомості Верховної Ради України*. – 2012. – № 50. – Ст. 564.
16. Жернаков В.В. Диференціація пенсійного забезпечення та перспективи законодавчого регулювання соціальної політики в Україні. *Вісник Академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України*, 2006. № 4 (37). С. 20–27
17. Henri Fayol's Principles of Management. Early Management Theory. <https://www.mindtools.com/pages/article/henri-fayol.htm>
18. Квасницька О.О. Правове регулювання державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності : дис. ... канд. юр. наук : 12.00.04 / Квасницька Ольга Олексіївна Одеса, 2006. 199 с.
19. Лист Міністерства юстиції щодо деяких актуальних питань у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень від 18.06.2018 року. URL: <https://vnpu.kiev.ua/?p=2940>
20. Про адміністративні послуги: *Закон України* від 06.09.2012 № 5203-VI <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>
21. Спеціалізація, територіальність та інстанційність в організації системи судів України URL: <https://www.pravo.org.ua/ua/news/2672->

Zhelinskyi V.M. CONCEPTS AND TYPES OF SPECIAL PRINCIPLES OF REGISTRATION ACTIVITY OF THE MINISTRY OF JUSTICE OF UKRAINE

The article discloses views on the definition of the concept of principles, legal principles, principles of registration activity. By the principles of law, we mean weekends, general ideas, rules that form the basis of law at all stages of its development, and the principles of registration activity are part of the principles of law, which act as initial provisions, ideas and are legal guidelines, requirements for its implementation. It is determined that publicity means that on behalf of the state a certain object of registration activity acquires legitimacy, ie acquires official status. For example, the fact of entering information about a natural person – entrepreneur in the Unified State Register, means that this person acquires the status of a natural person – entrepreneur and can legally engage in entrepreneurial activity. Thus, the principle of publicity of state registration means that the object of registration activity acquires legitimacy, ie acquires official status, and the state confirms this on its own behalf. It is emphasized that the linking of the provision of administrative services to administrative-territorial units, which was also characteristic of the Soviet system, showed its inability to provide quality services to the population in a quality and timely manner. It is concluded that Ministry of Justice of Ukraine in the implementation of registration activities adheres to both general principles and special principles. The general principles include: legality, binding, publicity, declarative nature, paidness, reliability, openness; to special: the principle of compulsory state registration in state registers; principles of objectivity, reliability and completeness of registration activities; the principle of publicity of registration activities and state registries; principles of openness and accessibility of registration activities and state registries; declarative principle of registration activity; the principle of unity of registration activities; the principle of entering information into state registers on the basis and in the manner specified by law; the principle of territorial registration activity.

Key words: registration activity, principles, executive authority, reliability, objectivity, openness, publicity, accessibility.